

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

† ΙΕΡΘΕΟΣ ΑΝΘΟΥΛΙΔΗΣ

Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης. Ἐκ τῶν κορυφαίων ἀντιπροσώπων τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικοῦ Κλήρου. Καὶ

ἐκ τῶν νεαρωτέρων, ἡλικίας μόλις 36 ἐτῶν. Ἐκ Χαλκηδόνος καὶ ἀπόφοιτος τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς (τῷ 1899) διατέλεσε τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Ἑρακλείας ὡς ἱεροκῆρυξ καὶ ἀρχιδιάκονος ἐπὶ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος, μεθ' ὃ, λόγῳ τῶν σπανίων αὐτοῦ προσωπικῶν ἀρετῶν, προσελήφθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς β'σ Πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γου ὡς πατριαρχικός διάκονος, διατελέσας ἐπὶ πενταετίαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, καθ' ἣν ἐπὶ τοσοῦτον ἐξετιμήθη καὶ ἐπεβλήθη ἐν τῇ συνειδήσει πάντων ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτήρος, ἡ φωτεινὴ ἀντίληψις περὶ τε τὴν δρᾶσιν καὶ τὸ καθήκον αὐτοῦ, τὸ ψυχικὸν σθένος κ' ἡ ἀκαμπτος θέλησις πρὸς τὸ ἀγαθόν, ὥστε ἐκρίθη ὡς ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος, ὅπως ἀποσταλῆ εἰς

Σκόπια πρὸς ἐπίλυσιν τῆς μεταξὺ Σέρβων καὶ Ἑλλήνων ἀναφύσεως διαφορᾶς. Ἐπὶ τῇ πλήρει ἐπιτυχίᾳ τῆς ἀποστολῆς του ταύτης ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Ἄσκνος καὶ σπιδαρὸς ἐργάτης τῶν θεολογικῶν γραμμάτων ἐνετάλη ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἤγαγεν εἰς αἴσιον πέρας τὴν ἐκδοσιν τῆς σειρᾶς τῶν ἐρμηνειῶν τῶν κατὰ τὰς Κυριακὰς ἀποστολικῶν διδαγμάτων. Τὰ πολλαπλᾶ ταῦτα χαρίσματα ἤθους, ψυχῆς, χαρακτήρος καὶ μορφώσεως δὲν διέφυγον τὴν πεφωτισμένην ὀξυδερκειαν Ἰωακείμ τοῦ Γου, πρωτοβουλία δὲ τῆς σεπτῆς ταύτης κορυφῆς τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἱερόθεος προήχθη ὑπὸ τῆς ἐν Κων/λει

Ἰερᾶς Συνόδου τῆ 1906 εἰς Μητροπολίτην τῆς ἐν Ἠπειρῷ Παραμυθίας, τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς, ἀλθανόφωνος κατὰ τὸ πλεῖστον, τοιοῦτου ἀκριβῶς σθεναροῦ καὶ ἀναπλαστικοῦ ποιμένος εἶχεν ἀνάγκην. Ὅντως δὲ ὁ Ἰεροθέος ἐφαρμόσας ἀπαρεγκλίτως ὡς πρόγραμμα αὐτοῦ τὴν δι' ἑλλην. ἐκπαιδύσεως προαγωγὴν τοῦ ποιμένου του, συστηματικὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, περιορισμὸν τῶν χειροτονιῶν καὶ εὐθαρσῆ πολιτικὴν ἀπέναντι τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν, κατώρθωσε ν' ἀνυψώσῃ τὸ ἠθικὸν τῶν χριστιανῶν, παρ' οἷς κατὰ τὸ τριετές διάστημα τῆς ποιμαντορίας του ἐγένετο ἀντικείμενον σεβασμοῦ καὶ λατρείας. Κατὰ Μάιον τοῦ 1909 μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Σισανίου, ἧς ἔδρα ἢ ἑλληνικωτάτη Σιάτιστα, τὴν ὁποίαν ἄστοχος διοίκησις τοῦ προκατόχου του εἶχε καταστήσει ἀνάστατον. Ἦτο ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος ὅπως κατασιγᾶσῃ τὰ πάθη, ἀποκαθάρῃ τὰς ἀσχημίας καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν γαλήνην· πράγματι δὲ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε τριετῆ ποιμαντορίαν του, παρ' ὅλας τὰς ποικίλας ἀντιδράσεις, ἠδυνήθη μετὰ συνέσεως καὶ στοργῆς νὰ ἀνορθώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα, νὰ παραμυθῆσῃ, νὰ ἐγκαρδιώσῃ, καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸ θάρρος.

Τοιαύτη ἐν συνόψει ἢ μέχρι τοῦδε ἐθνωφελῆς δράσις Ἰεροθέου τοῦ Ἀνθουλίδου, ὅστις ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου μετακληθεὶς παραμένει ἐν Κων/λει ὡς Συνοδικός, παρέχων τὰ φῶτα καὶ τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ χαρακτήρος του ὑπὲρ τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἧς τυγχάνει οὕτω ἐπίζηλον σέμνωμα καὶ βραχίων κραταιός.

ΔΕΙΛΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΧΑΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΥ

Ἄσπρα σπιτάκια τῶν χωριῶν, μικρὲς μου ἐκκλησοῦλες
Ἐλπίδες μου χρυσόφτερες, κι' ἀπόκουφες χαροῦλες.
Ἄσπρα σπιτάκια τῶν χωριῶν, χαρὰ τῶν πονεμένων
Καὶ ξαστεριά τῶν γερατιῶν τῶν πολυπικραμένων.

Ἄσπρα σπιτάκια, σὰς θωρῶ, καὶ κλαίω τὴν ὄρφανιά σας
Καὶ κλαίω τὰ τόσα κάλλη σας καὶ κλαίω τὴν ὠμορφιά σας,
Σπιτάκια δίπλατα τραπὰ πετροσιδερωμένα
Μὲ πόρτες καὶ παράθυρα διπλομανταλωμένα!

Πηγάδια μὲ τὰ κρῦα νερά κι' αὐλὲς χορτοριασμένες
Καὶ καλυβοῦλες χαροπὲς περὶτεχνα πλεγμένες.
Ποῦ νᾶναι ὁ νοικοκύρης σας; ποιά θάλασσα τὸν δέρνει;
Ποιό κῆμα τὸν μοιρολογᾷ; ποιά ξενητεῖα τὸν παίρνει;

ΣΠ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ